

Sygnatura akt VI Ka 694/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **1 września 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Mika

Sędziowie: Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

Grażyna Tokarczyk

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Anny Arabskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

po rozpoznaniu w dniach: 22 października 2019r., 22 listopada 2019r.,

9 czerwca 2020 r. i 1 września 2020 r.

sprawy **B. S.** ur. (...) w Z.

syna P. i E.

oskarżonego z art. 280 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 6 maja 2019 r. sygnatura akt II K 239/19

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 632 pkt 2 kpk

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego B. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 280 § 1 kk;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego B. S. kwotę 2952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu wydatków na ustanowienie obrońcy w postępowaniu;
- kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 694/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 6 maja 2019r., sygn. akt II K 239/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	B. S.	wątpliwości co do uczestnictwa oskarżonego w zarzucanym mu zdarzeniu - występki z art. 280 § 1 kk	opinia biegłego z zakresu badań antroposkopijnych	283-306, 342-343
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	opinia biegłego z zakresu badań antroposkopijnych	opinia biegłego, uzupełniona na rozprawie, jest jasna, pełna i nie zawierająca sprzeczności w swej treści, nie kwestionowana przez strony, nie potwierdza ona by osoba uwidoczniiona na nagraniu monitoringu jako pierwsza z lewej to oskarżony; ze względu na zauważalne znaczące różnice w zakresie sylwetek mężczyzny M1 i oskarżonego - jedynie z najniższym stopniem prawdopodobieństwa można ostrożnie wnioskować, że oskarżony może nie być żadnym z mężczyzn dowodowego monitoringu

1.1.6. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<i>apelacja oskarżyciela publicznego:</i> - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>polegający na niezasadnym uznaniu, iż przestępstwo popełnione przez oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 283 kk, skutkujący wymierzeniem kary 1 roku pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności podmiotowe i przedmiotowe, fakt popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, stopień zawinienia i motywy działania sprawcy wskazują, że dopuścił się on przestępstwa z art. 280 § 1 kk - tj. opisanego w typie podstawowym, a w konsekwencji - orzeczenie kary nie spełniającej celów w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej</p>	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
w związku z uwzględnieniem w przeważającej części zarzutów obrońcy oskarżonego zawartych w apelacji oraz w całości jego wniosków - konieczną stała się zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu; w związku z powyższym apelacja Prokuratora i zawarty w niej zarzut zostały uznane za bezzasadne		
Wniosek		
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uznanie oskarżonego za winnego czynu z art. 280 § 1 kk i orzeczenie wobec niego kary 3 lat pozbawienia wolności	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>w związku z nieuwzględnieniem apelacji wniosek nie mógł być uznany za zasadny</p>		
<p>3.2.</p>	<p>apelacja obrońcy oskarżonego:</p> <p>obraza przepisów postępowania - art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 167 kpk, art. 193 § 1 kpk i art. 366 § 1 kpk, poprzez zupełnie bezzasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego antropologa celem identyfikacji osób na podstawie zabezpieczonych nagrań monitoringu oraz ustalenia czy oskarżony jest jedną z osób uwidoczniionych na w/w nagraniach w oparciu o eksperyment procesowy polegający na uzyskaniu materiału porównawczego z udziałem B. S., podczas gdy w/w dowód miał istotne znaczenie dla sprawy, był możliwy do przeprowadzenia i nie zmierzał do przedłużenia postępowania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Miał rację skarżący zarzucając Sądowi I instancji niesłuszne nieprzeprowadzenie wnioskowanego dwukrotnie w toku procesu dowodu, wniosek ten z całą pewnością nie zmierzał do przedłużenia postępowania, skoro zgłaszany był już w toku śledztwa (k. 135), a następnie ponawiany na rozprawie, dodatkowo przy braku sprzeciwu</p>		

<p>oskarżyciela (k. 194). Wbrew także niezrozumiałemu twierdzeniu Sądu, zawartego w uzasadnieniu wyroku na k. 3, zabezpieczony jako jedyny zapis monitoringu miał kluczowe znaczenie w sprawie dla dokonania identyfikacji sprawców (sprawcy) rozboju, nawet przy uwzględnieniu podnoszonego faktu, że nie obejmował chodnika z prawej części (...) ulicy (...), skoro pokrzywdzony J. M. na rozprawie wskazywał wyraźnie na mężczyznę widocznego na nagraniu, idącego z lewej strony jako sprawcę - oskarżonego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego; z dowodu z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych wynika jedynie, że z niskim prawdopodobieństwem można ostrożnie wnioskować, iż oskarżony może nie być wskazywanym przez pokrzywdzonego na nagraniu mężczyzną, oznaczonym jako M1</p>		
<p>3.3.</p>	<p>obraza przepisów postępowania - art. 150 § 1 kpk w zw. z art. 143 § 1 pkt 5 kpk, art. 148 § 1 kpk i art. 173 § 1 kpk</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

	<p>poprzez bezpodstawne włączenie na rozprawie głównej do materiału dowodowego protokołów okazania (k. 17-18, 43-48) w sytuacji, gdy owe protokoły nie były podpisane przez wszystkich uczestników czynności, a przez to nie odzwierciedlają faktycznego przebiegu czynności okazania i dotknięte są poważną wadą, dyskwalifikującą wykorzystanie procesowe</p>	# niezasadny
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Choć zarzut nie był zasadny, to jednak przebieg czynności procesowych w toku śledztwa, tuż po feralnym zajściu, budził poważne zastrzeżenia. Z analizy akt sprawy, w tym zeznań J. M. i D. M., wynika, iż ten ostatni (będąc funkcjonariuszem Policji) brał aktywny udział najpierw w poszukiwaniach sprawców w terenie, a następnie był obecny przy czynnościach przeprowadzonych z udziałem jego syna w Komisariacie Policji (okazanie wizerunku, okazanie osoby). Obecność ojca niepełnoletniego jeszcze wówczas pokrzywdzonego przy w/w czynnościach miała niewątpliwie wpływ na postawę J. M., ograniczając w dużym stopniu jego swobodę wypowiedzi. Szybkość przeprowadzonych na tym etapie czynności w powiązaniu z wytypowaniem sprawców w drodze czynności operacyjno - rozpoznawczych (w trybie art. 22 ust. 1 ustawy o Policji) oraz obecnością ojca małoletniego przy czynnościach rozpoznania wywierały niewątpliwie wpływ na pokrzywdzonego, który po raz pierwszy uczestniczył w tego typu zdarzeniu. Podkreślane przez Sąd rozpoznanie oskarżonego jako</p>		

sprawcy budzi poważne wątpliwości, jeśli zważy się na niespodziewane dla pokrzywdzonego okoliczności zajścia, towarzyszący mu strach, a także czas i miejsce zdarzenia (późna jesień, około godz. 20.00, brak dobrego oświetlenia). Co prawda w swojej pierwszej relacji (k. 7) twierdził on, iż sprawca miał ok. 40 lat, posiadał lekki, kilkudniowy zarost, miał twarz owalną, ale miał być wzrostu 180-185cm (a zatem był niewiele niższy od samego pokrzywdzonego), by następnie opisać go jako mężczyznę o szczupłej budowie ciała (k. 11). W dalszych zeznaniach świadek ten z kolei miał rozpoznać oskarżonego po rysach twarzy i sylwetce (k. 43), a następnie po wyglądzie, stylu chodzenia (przy braku charakterystycznych cech) oraz głosie (co jest nader wątpliwe po 4 miesiącach od dynamicznego zajścia, przy uwzględnieniu stresu pokrzywdzonego). Słusznie obrońca poddaje więc w wątpliwość owe - pewne rozpoznanie, przy uwzględnieniu okoliczności krótkiego i zaskakującego dla pokrzywdzonego spotkania, a także braku dobrego oświetlenia w miejscu zdarzenia oraz ubioru sprawcy i nakrycia głowy, zasłaniającego przecież w dużej mierze twarz.

Gdy idzie natomiast o sam zarzut braku odzwierciedlenia faktycznego przebiegu czynności okazania w związku z brakiem podpisu protokołów przez wszystkich uczestników czynności trzeba wskazać, iż ojciec pokrzywdzonego nie był osobą biorącą udział w tej czynności i aktywnie w niej uczestniczącą, a jedynie biernym uczestnikiem, obserwującym jej przebieg, stąd nie doszło do podnoszonej obrazy art. 150 § 1 kpk i innych przepisów procesowych,

<p>przywoływanych przez skarżącego. Inną rzeczą natomiast jest to, iż owe bierne uczestnictwo D. M. w czynnościach okazania wizerunku i osoby mogło wpływać sugestywnie na syna, chcącego spełnić oczekiwania ojca, a przez to ograniczać w dużej mierze jego swobodę wypowiedzi.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>obraza przepisów postępowania - art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk, poprzez dokonanie ustaleń faktycznych przy pełnym pominięciu faktu, iż na odtworzonych w toku rozprawy głównej nagraniach z monitoringu pokrzywdzony J. M. w sposób stanowczy i pewny rozpoznał (oraz wskazał) trzech mężczyzn będących uczestnikami zdarzenia, a także wskazał, który spośród w/w trzech mężczyzn dokonał na jego osobie rozboju, a co za tym idzie owe nagrania winny stać się podstawą ustaleń faktycznych, a w szczególności weryfikacji wersji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	podawanej przez pokrzywdzonego J. M.
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Jak już była mowa o tym wyżej, zabezpieczone w sprawie nagranie było kluczowym dowodem w sprawie w związku z oświadczeniem pokrzywdzonego z rozprawy, w którym rozpoznawał on z całą pewnością oskarżonego jako pierwszego mężczyznę po lewej stronie, widocznego na wygenerowanych zdjęciach (k. 87-89, 120, 122-127). W tym miejscu należy podkreślić, iż oskarżony i jego obrońca w toku śledztwa wnosili o zabezpieczenie także innych nagrań, w tym takiego ze sklepu (...), które uwidoczniłoby wszystkie ewentualne wyjścia oskarżonego z mieszkania przy ul. (...), z kamery usytuowanej vis a vis wyjścia z kamienicy, czego jednak nie zdołano uczynić ze względu na upływ czasu (k. 109, 110, 115, 134, 136).</p> <p>Zabezpieczone jako jedyne nagranie ulicy, a także poddane obróbce graficznej przez laboratorium (...) przechwyty obrazu, posłużyły Sądowi odwoławczemu do przeprowadzenia wnioskowanego przez obrońcę dowodu. Biegły T. P., podkreślając niską jakość i czytelność materiału dowodowego, ubiór zimowy zarejestrowanych osób i przesłonięcie nim twarzy, po pobraniu materiału porównawczego od oskarżonego i S. S., przeanalizował szczegółowo materiał badawczy, stwierdzając jedynie możliwość przeprowadzenia analizy antroposkopijnej w podstawowym stopniu, obejmującej tylko dwie cechy grupowe wyglądu</p>	

(wzrost i typ sylwetki). O ile - po ustaleniu wysokości osoby oznaczonej jako M1 (widocznej jako pierwsza z lewej na zdjęciach i filmie) oraz pomiarze wzrostu oskarżonego - biegły stwierdził prawdopodobną zgodność wzrostu oskarżonego z mężczyzną M1 (korelacja w zakresie tej bardzo ogólnej i grupowej cechy), o tyle w zakresie typu sylwetki wykazał dość znaczące zauważalne różnice (k. 293 akt), odnoszące się do znacznie potężniejszej, krępej budowy ciała oskarżonego (typ atletyczny), szerszych ramion i barków, bardziej wystającego brzucha i innych proporcji kończyn do tułowia, a także prawdopodobnie szerszych bioder, bardziej opadających ramion i większej głowy. Zważywszy na powyższe, zdaniem biegłego pomimo wykazania prawdopodobnych korelacji w zakresie wzrostu obu mężczyzn, która to zgodność jest jednak cechą bardzo ogólną i grupową, w przedmiotowej sprawie można jedynie ostrożnie wnioskować (z najniższym stopniem prawdopodobieństwa - vide kategoria IV wnioskania - k. 291), iż oskarżony może nie być mężczyzną M1 z dowodowego monitoringu. Po analizie antroposkopijnej z kolei pozostałych dwóch mężczyzn M2 i M3, zdaniem biegłego typ sylwetki, przede wszystkim zaś wzrost oskarżonego najprawdopodobniej wykluczają go także z grona pozostałych osób uwidoczniionych na nagraniu, zaś ostrożność we wnioskowaniu nakazuje twierdzić, że oskarżony może nie być żadną z osób widocznych na zapisie. Jak zauważył słusznie biegły, trzech mężczyzn z nagrania mają dość zbliżone typy sylwetek, oskarżonego zaś sylwetka znacznie

odbiega od nich, co uwidacznia świetnie dokumentacja zdjęciowa oskarżonego - k. 303-304 i 341. Nie można wykluczyć zatem, że oskarżony i mężczyźni M1, M2 i M3 to różne osoby. Na rozprawie biegły, w uzupełnieniu swej opinii, stwierdził, iż jest większa ilość cech, które prawdopodobnie różnią wygląd oskarżonego od wyglądu osoby zarejestrowanej na zapisie (cechą zbieżną, acz mało przekonującą, bo ogólną, jest jedynie wzrost), stąd nieznacznie większe jest prawdopodobieństwo, że to nie oskarżony jest osobą widoczną na monitoringu niż, że to on jest tą osobą. Oczywiście, niska jakość materiału, ubiór zniekształcający wrażenie oraz kwestie dotyczące kąta kamery rejestrującej wizerunek osób (co mogło mieć wpływ na różnice w ocenie rzeczywistej długości poszczególnych części ciała) wykluczały kategorię wypowiedzianą w omawianym przedmiocie, tym niemniej biegły podkreślał logicznie, że najbardziej miarodajną cechą wyglądu, odporną na modyfikację ze względu na upływ czasu, jest proporcja kończyn do tułowia, ujawniona zaś w tym zakresie różnica (prawdopodobnie nieco krótsze dolne kończyny oskarżonego w stosunku do mężczyzny M1) była podstawą do oceny, że osoba oskarżonego i uwidoczniła na nagraniu prawdopodobnie różnią się.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego; z dowodu z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych wynika jedynie, że z niskim prawdopodobieństwem można ostrożnie wnioskować, iż oskarżony może nie być wskazywanym przez pokrzywdzonego na nagraniu mężczyzną, oznaczonym jako M1</p>		
<p>3.5.</p>	<p>obraza przepisów postępowania - art. 410 kpk w zw. z art. 7 kpk, poprzez dokonanie ustaleń faktycznych przy zupełnym pominięciu faktu, iż wskazywani przez pokrzywdzonego J. M. mężczyźni mający towarzyszyć sprawcy rozboju - tj. K. S. i S. S. stanowczo zaprzeczyli udziałowi w zdarzeniu, co pozostaje w sprzeczności z wersją prezentowaną przez J. M.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Faktem jest, że świadkowie K. S. i S. S. przedstawili swoje wersje zdarzenia z feralnego dnia, a ich alibi (tj. odpowiednio pierwszego - spędzenie dnia z kuzynem i kolegą, noc u ojca, drugiego - pobyt w domu z matką i szwagrem) nie zostało w toku postępowania sprawdzone. Obaj przeczyliby mieli znać oskarżonego, a z zeznań K. F. wynika jedynie, że co najmniej</p>		

z widzenia musieli się znać, będąc na "cześć - cześć". Mając w polu widzenia wyniki okazania wizerunku i osoby pokrzywdzonemu, trzeba stwierdzić, iż w wypadku obu braci S. opinia biegłego nie jest już tak jednoznaczna w swej treści jak w przypadku oskarżonego. Wszak przy uwzględnieniu ich typów sylwetek oraz wysokiego wzrostu biegły wykazał w swej opinii prawdopodobną zgodność w zakresie tych cech S. S. z mężczyzną M2 widocznym na dowodowym nagraniu, zaś analiza antroposkopijna i pomiar wysokości mężczyzny M3 nie wyklucza tego, że mężczyzną tym jest także K. S..

Nie zmienia to faktu, iż obaj mężczyźni zaprzeczali by mieli dopuścić się rozboju na pokrzywdzonym, względnie towarzyszyć oskarżonemu tego dnia przy popełnianiu przez niego występkę.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego; z dowodu z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych wynika jedynie, że z niskim

<p>prawdopodobieństwem można ostrożnie wnioskować, iż oskarżony może nie być wskazywanym przez pokrzywdzonego na nagraniu mężczyzną, oznaczonym jako M1</p>		
<p>3.6.</p>	<p>obraza przepisów postępowania - art. 7 kpk, poprzez bezkrytyczne podejście do zeznań pokrzywdzonego J. M. i uznanie ich za jasne, logiczne, konsekwentne i zbieżne z pozostałymi dowodami obciążającymi oskarżonego, w sytuacji gdy owe zeznania były de facto jedynym dowodem obciążającym oskarżonego i nie można im przypisać waloru spójności i konsekwencji, w dodatku zeznania te zawierały w sobie wiele sprzeczności</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Powyższy zarzut został już w dużej mierze omówiony w rubryce 3.3. W sprawie niniejszej w istocie jedynym dowodem obciążającym osobę oskarżonego były zeznania J. M.. Ten w czasie dynamicznego, krótkiego i zaskakującego zdarzenia, mającego miejsce na słabo oświetlonej sztucznie ulicy, miał z całą pewnością rozpoznać oskarżonego jako sprawcę rozboju, mimo, iż był on ubrany w kurtkę zimową i miał kaptur na głowie, zasłaniający też w dużej części twarz. W trakcie kilku kolejnych przesłuchań wskazywał on na coraz to inne cechy dzięki którym rozpoznawał sprawcę, wpieryw wskazując na wysoki wzrost (podczas gdy oskarżony mierzy 170cm), później na szczupłą budowę ciała (gdy ten posiada krępą, znacznie potężniejszą budowę),</p>		

by w końcu na rozprawie powoływać się ogólnikowo na wygląd i styl chodzenia (bez żadnych charakterystycznych cech) oraz głos, przy wskazaniu już dużo niższego wzrostu, sięgającego mu do przedramienia. Rozpoznanie to zatem nie jest zbieżne i przekonujące na każdym z etapów, budząc duże wątpliwości, zważywszy na przebieg całego zajścia, towarzyszące pokrzywdzonym strach i zdenerwowanie, jego młody wiek, nadto zaś aktywny udział w sprawie ojca - policjanta, wpływający na jego postawę i swobodę wypowiedzi. Dodatkowo trzeba wskazać, iż J. M. na rozprawie apelacyjnej twierdził, iż wygląd oskarżonego - sprawcy - od czasu zdarzenia się nie zmienił, co poddaje w wątpliwość wszelkie dywagacje (oskarżyciela, który przesłuchiwał oskarżonego w toku śledztwa) odnoszące się do zmiany wagi ciała przez niego, tj. obecnego przytycia.

Pozostali świadkowie, w tym także K. F. (która nie była osobą stanowczą i logicznie zeznającą, a w jej relacji i oskarżonego są rozbieżności) nie wspierają w żadnej mierze zeznań pokrzywdzonego. Wszak nikt poza nim i trzema nieustalonymi mężczyznami nie uczestniczył w feralnym zajściu.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego; z dowodu z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych wynika jedynie, że z niskim prawdopodobieństwem można ostrożnie wnioskować, iż oskarżony może nie być wskazywanym przez pokrzywdzonego na nagraniu mężczyzną, oznaczonym jako M1</p>		
<p>3.7.</p>	<p>obraza przepisów postępowania - art. 7 kpk, poprzez bezkrytyczne podejście do zeznań świadka D. M., w sytuacji gdy w/w nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, a swoją wiedzę o jego przebiegu czerpał li tylko z relacji syna - pokrzywdzonego J. M.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut zasadny z tego względu, że ojciec pokrzywdzonego nie był świadkiem rozboju, zaś wszelką wiedzę czerpał jedynie od syna.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

<p>Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego; z dowodu z opinii biegłego z zakresu badań antroposkopijnych wynika jedynie, że z niskim prawdopodobieństwem można ostrożnie wnioskować, iż oskarżony może nie być wskazywanym przez pokrzywdzonego na nagraniu mężczyzną, oznaczonym jako M1</p>		
<p>3.8.</p>	<p>w konsekwencji - błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu sprawstwa oskarżonego w inkryminowanym zdarzeniu w sytuacji, gdy nie było ku temu podstaw</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przeprowadzone przez Sąd Rejonowy oraz częściowo przez Sąd Okręgowy postępowanie dowodowe nie wykazało zdaniem Sądu w sposób nie budzący wątpliwości aby oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, popełnionego na szkodę J. M.. Nie jest prawdą w szczególności, jak przyjmuje Sąd orzekający, by wersja przedstawiona przez świadków J. M. i D. M. była jasna, logiczna, konsekwentna i zbieżna z pozostałymi dowodami obciążającymi, bo takowych w sprawie nie zgromadzono, a i Sąd I instancji o nich nie wspomina. Ma rację skarżący gdy podnosi, że w postępowaniu nie wystarcza mniejsze bądź większe prawdopodobieństwo obu wersji wydarzeń, jak zdaje się</p>		

przyjmować Sąd orzekający, gdyż podstawą skazania winny być konkretne, przekonujące o winie i sprawstwie dowody, nie zaś "bardziej prawdopodobna" treść zeznań pokrzywdzonego aniżeli wyjaśnień oskarżonego. Trzeba więc podkreślić, że oskarżony konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, aktywnie uczestnicząc w postępowaniu (stawił się do bieglego celem zebrania materiału porównawczego) i wnosząc o dołączenie do akt wszelkich możliwych zapisów monitoringu (w tym tego ze sklepu (...)), które obrazowałyby jego wyjścia z zajmowanej kamienicy feralnego dnia. Jedynym więc źródłem dowodowym były relacje świadka J. M., te jednak w toku całego postępowania nie były zbieżne gdy idzie o wskazywanie cech, dzięki którym miał on rozpoznawać sprawcę, w przeważającej większości nie pasujących do oskarżonego (wzrost, szczupła budowa ciała, styl chodzenia, także ubiór, kwestionowany przez oskarżonego). W ocenie Sądu odwoławczego określonych, przywoływanych już wyżej rozbieżności nie można jednak wiązać z celowym składaniem takiej treści depozycji przez pokrzywdzonego, ale z brakiem możliwości szczegółowego przyjrzenia się twarzy i budowie sprawcy, zważywszy na jego ubiór i nakrycie głowy, a także czas i miejsce zajścia oraz towarzyszące ofierze strach i zdenerwowanie, te ostatnie także podczas składania zeznań (k. 193 verte). Nadto, co istotne, rozpoznanie świadka i wskazywanie przez niego stanowczo na zdjęciach na osobę pierwszą z lewej jako osobę sprawcy - oskarżonego, jest wysoce wątpliwe, gdy zważy się na sylwetkę oskarżonego (był

on obecny na 2 rozprawach odwoławczych), jego wzrost i wagę, nie przystające wcale do w/w cech osoby uwidocznionej na zdjęciach, bo dużo szczuplejszej, wydawać by się mogło po sylwetce i ubiorze także, że młodszej. Dodatkowo wyniki opinii biegłego, wskazujące jedynie na najniższy stopień prawdopodobieństwa gdy idzie o wnioski końcowe, ze względu na zgodność tylko jednej cechy ogólnej (wzrostu), dowodzą, że nie można wykluczyć, iż oskarżony i osoby uwidocznione na zapisie to różne osoby (bardzo nikłe podobieństwo porównywanych osób), o czym była już mowa obszernie wyżej. Żaden zatem inny dowód, choćby pośrednio, nie potwierdził treści zeznań świadka - pokrzywdzonego. Wątpliwości Sądu odwoławczego budziły nie tylko okoliczności popełnienia tego czynu przez oskarżonego, który w towarzystwie dwóch innych, dużo młodszych od siebie osób miał dopuścić się rozboju, ale także i jego motywacja; był on wszak wówczas jedynie na krótko na (...), posiadał pracę zarobkową w W., stąd wysoce wątpliwym jest by tak nieduża wartość kradzionego mienia i jego rodzaj skłoniły go do popełnienia poważnego przestępstwa.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Przebieg postępowania dowodowego, uzupełnionego w toku rozprawy apelacyjnej, oraz ocena przeprowadzonych dowodów nie przekonuje o winie i sprawstwie oskarżonego. W toku postępowania nie zdołano zgromadzić dowodów świadczących niezbicie o dopuszczeniu się przez oskarżonego zarzucanego mu czynu.	
--	--

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
wyrok został zmieniony w punkcie 1 w ten sposób, że uniewinniono oskarżonego B. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 280 § 1 kk	
Zwiąże o powodach zmiany	

Zgromadzone dowody, w tym na etapie postępowania odwoławczego, nie wykazały ponad wszelką wątpliwość winy i sprawstwa oskarżonego.	
--	--

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2 i 3	W związku ze zmianą wyroku i jego treścią, po myśli art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa, w tym także wydatki związane z ustanowieniem przez oskarżonego obrońcy w całym postępowaniu. Zasądzono zatem na rzecz oskarżonego kwotę 2.952zł. jako wydatek poniesiony na obrońcę z wyboru w toku śledztwa oraz przed Sądami obu instancji.

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	ustalenie wypadku mniejszej wagi		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie winy i sprawstwa czynu z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana